

WAKE-UPCALL

‘IK HAD MIJN VRIEND TIJD VOOR ZICHZELF MOETEN GUNNEN’

Naam
Eva (29)
Relatie ja
Beroep
tandarts

“**IK SCHROK** me kapot toen Tom tegen me zei dat hij twijfelde over onze relatie. Zelf was ik nog steeds stapelgek op hem. En we hadden het toch leuk? Er was nooit ruzie of zo. Tom miste verdieping, zei hij. Hij vond dat we langs elkaar heen leefden. Hij wilde meer betrokkenheid in een relatie. Meer gesprekken, meer delen. Niet altijd maar 's avonds uitgeteld Netflix kijken. 'Dan gaan we toch meer praten', riep ik meteen. Maar Tom gaf aan dat hij wilde nadenken over wat hij nog voor me voelde. Kon ik hem wat tijd gunnen om dat te onderzoeken? Zijn woorden kwamen keihard aan. Was dit de jongen die al na een paar maanden voor me op z'n knieën was gegaan? Van trouwen was het nog niet gekomen, maar we wisten allebei dat we altijd samen wilden blijven. Tenminste, ik wist dat zeker, hij dus niet meer. En hij greep een wat mindere periode aan om de boel op te blazen. Zo voelde dat voor mij tenminste. Dat hij een weekendtas inpakte om een tijdje bij zijn broer te bivakkeren, zag ik niet als time-out. Nee, als je zoiets doet, dan is dat een definitief afscheid. En hoewel hij me stevig knuffelde en net als ik in tranen was, ging ik ervan uit dat dat enkel uit medelijden was. Ik was hem kwijt, pats boem. Het was alleen nog maar wachten tot hij zijn spullen zou ophalen.”

FLINK AANGESCHOTEN

“De volgende dag ging ik niet naar mijn werk. Ik bleef in bed liggen, zwaar depri. Pas na een paar dagen appte ik een vriendin over wat er was gebeurd. Zij kwam meteen naar me toe en bevestigde wat een lul Tom was. Een time-out, ja hoor, iedereen weet toch hoe dat afloopt? Zij trok me uit bed en nam me mee de stad in. Trakteerde me op cocktails, hoeveel ik maar wilde. Ik was al flink aangeschoten toen er een paar jongens bij ons aanschoven. Eentje was verdomd knap. Dat hij al zijn pijlen

op mij richtte, vleide me. Ik voelde me niet langer een totale nul. Toen hij met me mee wilde die nacht, zei ik geen nee. Ik vond het zelfs kicken om me door deze wildvreemde alle hoeken van de voormalige slaapkamer van Tom en mij te laten zien. Zo doe je dat, dacht ik, herstellen van liefdesverdriet. De volgende dag voelde ik me stukken beter, ondanks mijn kater. Ik was vastbesloten weer iets van mijn leven te maken. Ik had voor het weekend al plannen gemaakt met vriendinnen toen ik een e-mail ontving van Tom. Hij kan erg mooi schrijven en deze keer overtrof hij zichzelf. Hij schreef hoe verdrietig hij was geweest, de afgelopen dagen. Hoe erg hij me had gemist. Door de afstand had hij weer gevoeld hoeveel hij van mij hield. En had hij beseft dat ook hij een groot aandeel had in de verwijdering die hij tussen ons voelde. Hij had zich te veel op zijn werk gestort, werk waar hij eigenlijk weinig plezier in had. Dat gaf hem dat doodse gevoel, niet ik. Ik was juist zijn grote liefde. Mocht hij terug naar huis komen, please?”

DOOR DE GROND

“Ik smolt toen ik zijn bericht las. En belde hem meteen. Natuurlijk mocht hij thuiskomen, het liefst zo snel mogelijk! Dezelfde avond lagen we in elkaars armen alsof het nooit anders was geweest. We praatten de hele nacht. Over wat er beter kon, hoe we meer aandacht aan elkaar konden geven. We besloten samen op tango te gaan. Vaker stedentripjes te plannen. En te gaan trouwen! Toen we sex hadden, dacht ik schuld bewust aan mijn onenightstand van een paar dagen eerder. Ik voelde me vies, maar drukte dat snel weg. Mijn vriendin was de enige die ervan op de hoogte was, Tom hoefde het nooit te weten. Wat voor zin had dat? Nee, wij moesten ons richten op onze nieuwe start. Vlak voordat we wilden gaan slapen, trok Tom het beddengoed recht dat we hadden losgewoeld. En zag onder het bed een condoomverpakking liggen. Toen hij 'm voor mijn neus hield kon ik wel door de grond zakken. Ik kon niet anders dan opbiechten wat er was gebeurd. Ik heb Tom nog nooit zo verdrietig gezien. 'Zo snel word ik dus ingewisseld!' riep hij. Hoewel ik hem heb kunnen uitleggen waarom ik het heb gedaan, blijft hij het erg moeilijk vinden. Hij snapt niet waarom ik niet iets meer vertrouwen in hem had. Hij had alleen maar even tijd voor zichzelf gewild! Was dit nu echt mijn manier om met een moment van twijfel om te gaan? Dat beloofde niet veel goeds voor de toekomst. We zijn nog bij elkaar, maar onze blijde nieuwe start wordt overschaduwed door mijn stomme actie. Dat trouwen, dat hebben we ook maar even op de lange baan geschoven. Ik hoop dat Tom mij zal vergeven en dat ik niet alles heb verknald.” ■